

Козацький дитячий часопис

Випуск № 41

Травень 2025

Дніпровська

Січ

Київський лицей № 283

Дніпровська Січ № 41 (2025)

- 3 Стела героїв-випускників
7 Національна гвардія України – надійна опора української держави
10 Герої не вмирають і не вмруть, Героїв пам'ятатимуть віками...
10 Вони пішли у небеса, щоб ми жили гідно!
11 Залізний генерал: уроки людяності
13 Джерела нашої нескореності
14 Соборна Україна – це наша сила та зброя!
15 Герої Небесної Сотні – взірць для кожного з нас
17 Дзвони пам'яті
20 Бути патріотом
21 Шляхами Кобзаря
22 STEAM-освіта в гімназії: інноваційний підхід до навчання
25 Академічний бастион: наука на службі захисникам
26 Майстер-клас із розпису футболок: коли творчість оживає
27 Люди незламної мужності і стійкості духу
28 Українці! Ми з роду сильних
30 У пісні – наша сила!
32 Василь Симоненко: голос, що не змовкне
34 Пісенна світлиця Назарія Яремчука
37 Тисячоліття оборони
38 Кожен має робити те, що він може
39 «Хлопчик з бляшанки»
39 Людина з гарною книжкою в руках ніколи не буде самотньою
40 Найщасливіша мить мого життя
41 Канікули в ритмі Львова
43 Мелодії про гармонію, натхнення, силу духу, красу
44 Благодійна ярмарка до Дня Великодня

На обкладинці часопису команда ліцею «Козацька рада», яка перемогла у VII районній гри-квесті «UKR-LAND»

Головний редактор Володимир Гнатюк
Голова прес-центру Марія Швед
Керівник науково-методичного центру Лариса Сівковська
sh283@ukr.net

СТЕЛА ГЕРОЇВ-ВИПУСКНИКІВ

20 лютого 2025 року у День пам'яті Героїв Небесної Сотні у козацькій гімназії вшановували пам'ять загиблих героїв на російсько-українській війні, випускників навчального закладу.

Стелу героїв відкрив директор гімназії Володимир Гнатюк, який сказав, що герої живуть серед нас. Вони ходять нашими коридорами, беруть участь у патріотичних заходах, старанно навчаються, а приходить час – і стають героями. Він звернувся до батьків загиблих, рідних, побратимів зі словами болю і смутку щодо безповоротних втрат найдорожчих людей: «Подвиг наших випускників стане прикладом любові до Батьківщини і виконання свого військового обов'язку». До вшанування героїв-випускників долучилась заступник начальника Деснянського Управління освіти міста Києва Олена Кулик, яка розділила гіркоту втрати з батьками, рідними загиблих воїнів. «Вони віддали найцінніше – своє життя, щоб ми могли жити, працювати, творити», – сказала вона.

Після відкриття Стели загиблих героїв в актовій залі відбувся патріотичний захід «Три роки незламності» до 3-ї річниці повномасштабного вторгнення рф в Україну. «Шановні батьки, рідні, побратими наших героїв, педагоги, учні, козацька громадо», – звернувся до присутніх директор гімназії Володимир Гнатюк. 24 лютого виповнюється три роки з дня початку повномасштабної війни рф в Україні. Мужність і героїзм українського народу чи не єдиний чинник, який не дав ворогу здійснити свої хижацькі наміри, поневолити нашу Вітчизну. Скільки горя і страждань випало на долю синів і дочок, батьків і дітей, братів і сестер у цій кровопролитній війні! І сьогодні ми зібралися в гімназії, щоб увічнити пам'ять наших героїв-випускників, які виконали свій обов'язок ціною власного життя.

Серед них:

Чупак Юрій Олександрович
 Радюк Сергій Володимирович
 Шаманов Ярослав Вадимович
 Верба Ігор Олексійович
 Воронін Микита В'ячеславович
 Якушин Давид Олексійович
 Пількевич Сергій Володимирович
 Коваленко Віталій Сергійович
 Зав'ялов Олексій Андрійович

Війна. Вона відгукнулася в серці кожного українця неймовірним болем і стражданням за понівечену землю, знищені міста, тисячі жертв мирного населення. І з перших днів війни наші учні шукали прихистку і захисту у Європі, Канаді, Америці, Австралії – по всьому світу, бо дитяче серце, народжене для любові, ще не знає, як варвари, убивці нещадно руйнують людське життя. Але вже з перших днів війни вони відгукнулися своїми віршами, малюнками, роздумами про те, що їх вразило і засмутило.

*Українці – народ вільний,
 Нас нікому не здолати.
 Свою неньку–Україну
 Завжди будем захищати.*

Владислав Самозван

Або ж:

*Ми не зігнем голів і не складемо руки,
 Від поглядів чужих не відведем очей.
 Бо вірим, не дарма народ наш терпить муки,
 Не випускав меча, не опускав плечей.
 Та зовсім не страшні нам ворогів оскали,
 Піднятися з колін народ давно зумів!
 Нам здатись не дадуть герої Азовсталі,
 Усі, хто кров'ю нашу волю окропив.*

Варвара Луців

Військово-патріотичні акції, уроки мужності, зустрічі з Героями України свідчать, що ми незламні. «Борітеся поборете, Вам Бог помагає», – писав наш Пророк Тарас ШЕВЧЕНКО. Пам'ять – це те, що є незнищеним. Вона відроджує нашу національну ідентичність і засвідчує, що Україна невмируща, а її народ вічний і непереможний.

*Народе, чуєш, дзвонять дзвони,
І сходить Божа благодать,
Горить московський цар на троні
І вся його кремлівська рать.
Хапає полум'я червоні
російські стяги і зірки,
Лисиці брешуть, дзвонять дзвони,
Горять військові бандюки.*

Воїну

*Іди й гаси скаженого рашиста,
Вбивай його без страху і жалю.
Хай кров'ю він поплатиться
за звірства,
Коли на землю зазіхнув мою.
Не крайся ти: це помста чи відвага,
Це бій чи просто заколот вогню?
Твій меч горить як невтолима спрага,
Січе й рубає прокляту русню.*

Світла пам'ять про загиблих героїв, які навчалися в гімназії, завжди житиме в наших серцях. Слава героям!» До учнів гімназії звернувся представник ГУР МО України полковник Євген Єрін. «Шановні друзі! Дуже важливо пам'ятати і згадувати тих героїв, які віддали найдорожче, що в них було, своє життя. Хочу подякувати всім небайдужим, особливо дітям, які своїми малюнками допомагають військовим тримати стрій і розуміти та пам'ятати за що і за кого вони во-

юють. Дякую усім небайдужим громадянам, які підтримують Збройні сили, бо ми робимо, будемо робити і зробимо все задля нашої перемоги. За дорученням начальника Головного управління розвідки Міністерства оборони генерал-лейтенанта Кирила Буданова для козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» передаю прапор України з його автографом». З виступу вчителя історії Анатолія Провотаря. «Я дуже хотів побачити світлини Ярослава Шаманова у нашій гім-

назії. І ось сьогодні відбулось відкриття Стели загиблих героїв, випускників козацької гімназії, на якій увічнено і мого командира Ярослава Шаманова. Не всі із його побратимів змогли взяти участь у вшануванні пам'яті загиблих випускників, але від їх імені я хочу подякувати за старанну роботу адміністрації навчального закладу. Війна і виховання молоді тісно пов'язані. Я хочу подякувати вчителям гімназії, які змогли виховати такого командира. Після його загибелі багато інших командирів не змогли прижитися, тому що бойовий командир – це, насамперед, велика відповідальність, вміння і харизма. У школі я у нього був класним керівником, а на війні він для мене став командиром. Хай світла пам'ять про Ярослава та інших випускників, які загинули на війні, житиме в наших серцях». У мистецькому заході прозвучали композиції:

«Вони можуть розбити щастя», «Я хочу в мирному світі жити», «Незламна моя Україна», «Я не втомився», «Хай буде весна», «Моя країно» у виконанні учнів 5-А, 6-Г, 7-Б, 8-В, 8-Д, 9-Б, 9-Д, 10-Г, 10-Д класів, майстерно прочитала вірш «Україна» Неллі Зацаринна, а ведучі Струк Алевтина і Григорян Олександр доклали чимало зусиль, щоб кожен номер був змістовним і вмотивованим. Директор гімназії подякував нашим артистам, заступникові директора з виховної роботи Марії Швед за підготовку і проведення цього неймовірно красивого і важливого патріотичного дійства.

Володимир ГНАТЮК,
директор ліцею,
головний отаман
ВГКДО «Дніпровська Січ»

НАЦІОНАЛЬНА ГВАРДІЯ УКРАЇНИ – НАДІЙНА ОПОРА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

За такою темою 20 березня 2025 року у Козацькій гімназії відбулася зустріч з представниками Національної гвардії України, співпраця із якою Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» продовжується вже понад 20 років.

15 лютого 2004 року за ініціативи першого заступника голови Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ» Петра ДАНЕВИЧА на урочистості до Головного управління внутрішніх військ МВС України завітали наші юні артисти театру «Дзвін». Їхній виступ був тепло сприйнятий присутніми на заході. Так зародилася дружба, яка була оформлена договором про співпрацю воїнів-правоохо-

ронців із організацією, яка виховує справжніх патріотів України. І всі ці роки майже не було в гімназії події, на якій не були б присутні, не допомагали б в організації заходу воїни Національної гвардії України, будь-то Всеукраїнська толока зі створення Мистецького арсеналу, Всеукраїнська дитяча гра «Джура», вшанування учасників бойових дій, учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, початку

чи закінчення в гімназії навчального року тощо. Останнім часом увага козацької родини зосереджена на можливій допомозі Силам оборони України у їхній боротьбі з російськими агресорами, а воїни Національної гвардії України проводять практичні заняття з учнями гімназії з першої домедичної допомоги, протимінної безпеки та інших предметів, необхідних для участі у захисті Батьківщини. Ось і цього разу на зустріч з учнями 8-10 класів нашої гімназії, присвяченій 11 річниці Національної гвардії України, прибули її ветерани, які брали чи беруть участь у відсічі збройної агресії російських військ, а саме: перший заступник Головного отамана ВГКДО «Дніпровська Січ», голова ради ветеранів Головного управління Національної гвардії України, учасник бойових дій, полковник у відставці Георгій ДАЦЕНКО, учасник бойових дій, учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, полковник у відставці Володимир НАЙДЬОНОВ, учасник бойових дій у російсько-українській війні, підполковник Роман ДАЦЕНКО, учасник бойових дій в Антитерористичній операції, підполковник у відставці Григорій ДАЦЕНКО, їх презентував директор гімназії Головний отаман ВГКДО «Дніпровська Січ» заслужений працівник освіти України Володимир ГНАТЮК. У своєму виступі полковник у відставці Георгій Даценко розповів про історію зародження, етапи створення та розвитку Національної гвардії України, роль у відстоюванні незалежності і суверенітету нашої держави, захисті її територіальної цілісності та героїв, які поклали за неї свої жит-

тя. Виступ полковника у відставці Володимира Найдьонова був присвячений ролі авіації Національної гвардії України у виконанні завдань за призначенням. Сьогодні вона перебуває на передових рубежах нашої оборони, бере участь у штурмових діях, переміщенні особового складу, боєприпасів та інших вантажів військового призначення, евакуації поранених. Слід зауважити, що в Національній гвардії України також служать його сини-офіцери Сергій та Олександр. Майже безпосередньо з фронту прибув на зустріч підполковник Роман Даценко. Перебуваючи у запасі, він у перший же день ворожої навали прибув до військкомату і, не обираючи посад і місця служби, став командиром роти окремого батальйону Територіальної оборони столиці. Понад рік він виконував завдання у районі Бахмуту та Часового Яру. Розповівши про бойові будні підрозділу, він закликав учнів до свідомої підготовки себе до захисту Вітчизни. З виступу підполковника у відставці Григорія Даценка (батька учениці 5-в класу Поліни Даценко) при-

сутні на зустрічі дізналися про його участь у бойових діях під час захисту незалежності й суверенітету України в Антитерористичній операції у 2014-2016 роках. Він наголосив, що хоча відповідно до Закону «Про Національну гвардію України» основним її завданням є охорона важливих державних об'єктів та громадської безпеки, НГУ сьогодні бере участь у найзапекліших боях на сході та півдні України. За мужність і героїзм, виявлені під час захисту Батьківщини, 85 воїнам-гвардійцям присвоєно високе звання Героя України, 59 із них – посмертно. Зустріч пройшла в теплій та творчій обстановці. Адже, як виявилося, ці мужні люди здатні історію Гвардії, свого життя та служби, участі у бойових діях висловити у віршах та піснях. Учням було продемонстровано відеокліпи на пісні «Станьмо стіною за Україну», «П'ятий океан» (автор віршів – Георгій Даценко), «Де мужність – там перемога» (автор – Роман Даценко), а учні гімназії у відповідь подарували своїм захисникам два хореографічні номери, присвячені вірі нашої молоді, нашого народу у беззаперечну перемогу над ворогом та готовності долучитися особисто до її наближення. Учнями гімназії була надана й практична допомога 129 батальйону Територіальної оборони України – підполковник Роман Даценко щиро подякував колективу гімназії за подаровані його підрозділу дрони. Учасникам зустрічі було

представлено Стелу пам'яті і слави, присвячену випускникам Київської гімназії № 283, які віддали свої життя за Україну. Ветерани-гвардійці були зворушені змістом цього святого місця та вклонилися героям. На згадку про зустріч відбулося традиційне фотографування учнів гімназії з учасниками патріотичного заходу.

Разом – до перемоги!

Слава Україні!

Георгій ДАЦЕНКО,
перший заступник головного отамана
ВГКДО «Дніпровська Січ»,
заслужений працівник
культури України

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ І НЕ ВМРУТЬ, ГЕРОЇВ ПАМ'ЯТАТИМУТЬ ВІКАМИ...

20 лютого в нашій гімназії відбувся урочистий захід – відкриття Стели пам'яті героям, загиблим на фронті під час повномасштабної війни в Україні. Всі вони вчилися в нашій

школі і за покликом серця пішли боронити рідну країну. Серед них і мій рідний дядько, Коваленко Віталій Сергійович. Він був справжнім патріотом, добровільно пішов у військо, хоробро бився з ворогом. Але 6 серпня 2024 року загинув під час мінометного обстрілу. Для мене він став справжнім героєм, завдяки таким, як він, я можу будувати своє життя. Для всієї нашої родини відкриття Стели пам'яті стало водночас і болісною, і визначною подією. Виступи учнів, розповіді про загиблих – це і подяка, і шана, і наша пам'ять про їхній подвиг. Ми не могли стримати сліз. Тепер кожного разу, коли я проходжу повз, я згадую і свого дядька, і всіх тих, простих українських хлопців і дівчат, які віддали своє життя за нашу свободу і незалежність, стали символом нескореності і сили духу нашого народу. Молодь повинна знати, завдяки кому ми маємо майбутнє.

Анна ДУДНИК, учениця 9-Б класу

ВОНИ ПІШЛИ У НЕБЕСА, ЩОБ МИ ЖИЛИ ГІДНО!

Наша виховна година, присвячена Героям Небесної Сотні, вийшла дуже емоційною. Одним із важливих моментів заходу стала інсценізація епізодів протистояння майданівців з бійцями «Беркуту». Ми хотіли передати весь жах тих днів: поранення і загибель людей, матір з іконою, яка стоїть перед дулами автоматів. Дуже серйозний посыл для молоді, якою ціною дається нам свобода і бажання жити у демократичній країні. Впевнений, що наш виступ змусив ще раз замислитися над важливістю подвигу Героїв Небесної Сотні!

Ярослав КОНЮШКО,
учень 9-Б класу

Події Революції Гідності 2013-2014 років – це важлива сторінка в історії нашої країни. Цьому був присвячений захід, в якому брав участь і 9-Б клас. Наш виступ: вірші, пісні, сценка, хореографічні композиції – ще раз показали, як багато талантів є в гімназії. Вразила атмосфера у залі: тиша, увага, розуміння ситуації. Особливо щемливою стала хвилина мовчання із запаленими свічками. Кожний з нас ще раз відчув, як багато людей боролися і борються зараз за наше майбутнє щасливе життя!

Анна ВЛАДИЧУК,
учениця 9-Б класу

ЗАЛІЗНИЙ ГЕНЕРАЛ: УРОКИ ЛЮДЯНОСТІ

Напередодні Великодня старшокласники нашого ліцею мали зустріч із Людмилою Долгоновською. Це українська журналістка, комунікаційниця та авторка першої книги про Валерія Залужного, Головнокомандувача Збройних сил України (2021–2024). Вона працювала радницею Залужного зі стратегічних комунікацій з 2021 по березень 2023 року. У 2024 році Людмила Долгоновська видала книгу «Залізний генерал. Уроки людяності». У ній авторка описує не лише військову кар'єру генерала, а і його особисті риси: людяність, скромність, турботу про підлеглих. Книга також містить спогади про перші дні повномасштабного вторгнення, зокрема, про

24 лютого 2022 року, коли Залужний сказав: «Ця країна тримається на наших плечах». Пані Людмила не приховує, що її книга – суб'єктивна та емоційна, написана з глибокою повагою до Валерія Федоровича. Вона визнає, що прагнула показати його як людину, яка ухвалювала доленосні рішення в

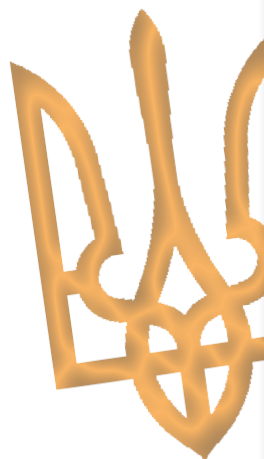

критичні моменти для країни. У сучасній історії України генерал Валерій Залужний став символом стійкості, мужності та стратегічної мудрості. Його називають «Залізним генералом» не лише за твердість у командуванні, а й за здатність залишатися людиною в нелюдських умовах великої війни. На тлі буремних років від 2014-го до 2025-го, Головнокомандувач уособлював нову військову еліту – не радянську за духом, а європейську за мисленням. З перших днів призначення Головнокомандувачем ЗСУ у 2021 році він не просто будував нову армію, а формував нову культуру командування. Його рішення, його риторика, його присутність вселяли впевненість: Україна не здається. У сучасній війні перемога залежить не лише від кількості гармат, а й від того, як ти говориш із власним народом. Він майстерно поєднував мовчання і слово. Бути лідером

у війні — це не лише наказувати, а й співчувати. Валерій Залужний не раз зізнавався, що найбільший тягар — це втрати. Він знає, що за кожною перемогою стоїть кров. І в цьому його людяність – в щирості, у тиші після бою, у погляді на родини загиблих. Україна воює не за території, а за гідність. І доки в серці кожного українця палає віра в майбутнє – цю країну не зламають. Цей меседж чітко йшов від Людмили Долгоновської, з якою цілком погоджувались учні ліцею, що заворожено слухали цікаву розповідь авторки, а потім ставили і ставили запитання, на які отримували щирі і відверті відповіді. Наш урок людяності промайнув як мить, але ліцеїсти продовжували діалог з цікавою особистістю. Насамкінець, отримавши численні автографи у придбаних книгах чи просто на окремих листівках, старшокласники привітали пані Людмилу квітами і подарували мотанку як символ краси і сили українського роду. Ми на своїй землі! Перемога буде за нами!

Марія ШВЕД,
заступник директора
з виховної роботи

ДЖЕРЕЛА НАШОЇ НЕСКОРЕНОСТІ

27 січня наш клас прослухав лекцію професорки, доктора історичних наук Піскун Валентини у Центральній районній бібліотеці ім. П. Загребельного, присвячену подіям 29 січня 1918 року. У цей трагічний день ми вшановуємо пам'ять Героїв Крут. З докладної розповіді пані Валентини ми дізналися багато нового про те, як розгорталися події і як вони стали ключовим символом відваги у боротьбі за незалежність України. 107 років тому, 29 січня 1918 року, відбувся бій під Крутами – одна з найтрагічніших і водночас найгероїчніших подій в історії України. Напередодні 28 січня, більшовицький загін Муравйова завловив ключовим пунктом української оборони на Чернігівщині – станцією Бахмач. Здавалося, більше нічого не завадить більшовицькому наступу на Київ. Але в останній момент у захисників з'явився маленький шанс затримати наступ ворога. Неподалік залізничної станції Крути близько 500 українських вояків, більшість з яких були студентами, гімназистами та юнкерами, зішлись в нерівному бою з більшовицькими військами, що в разі переважали чисельністю. У розпорядженні молоді було всього 16 кулеметів і одна гармата проти трьохтисячного війська з чисельною артилерією і бронепотягом. Завдяки вигідній позиції і героїзму бійців, українцям вдалося завдати росіянам значних втрат і стримати наступ до темряви. Потім під тиском ворога більшість підрозділів організовано

відступили до ешелонів неподалік станції і вирушили в бік Києва, руйнуючи за собою залізничні колії. Але одна студентська чота – 27 юнаків, – заблукавши у темряві, повернулася до станції Крути, яка на той час уже була зайнята більшовиками. Вони потрапили в полон. Полонених кували, а потім стратили. Згодом частину героїв поховали на Аскольдовій могилі у Києві, на сьогодні відомі імена 20 з них. Незважаючи на поразку, хоробра молодь змогла зупинити наступ на чотири дні та дала шанс уряду УНР укласти Брест-Литовський мирний договір, який визнав незалежність держави. Тим часом 4 лютого 1918 року більшовицькі війська Муравйова підійшли до Києва. Через два дні почався масований артилерійський обстріл, ще через три дні муравйовці увірвалися в місто. 11 лютого 1918 року більшовики проголосили в Києві Українську Робітничо-Селянську Республіку та її Народний секретаріат. Але вже 1 березня 1918 року завдяки підтримці німецьких та австро-угорських військ – відповідно до Брестського договору – українці визволили від більшовиків Київ, а у квітні – майже всю Україну. Отже, бій під Крутами став боєм за майбутнє України. Вкотре переконалась: історію треба вчити, знати і відстоювати! Джерела нашої нескореності дуже глибокі!

*Катерина ГЕРАСИМОВА,
учениця 9-В класу*

СОБОРНА УКРАЇНА – ЦЕ НАША СИЛА ТА ЗБРОЯ!

День Соборності України, що відзначається щорічно 22 січня, є одним з найважливіших державних свят, яке нагадує нам про історичну подію – проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки в єдину незалежну державу. Протягом століть українські землі були розділені між різними імперіями. Мрія про єдину, соборну Україну жила в серцях українців. І ось, 22 січня 1919 року, ця мрія почала втілюватися в реальність. На Софійському майдані в Києві пролунали слова про об'єднання українських земель. У сучасній Україні День Соборності відзначається дуже активно. Українці, об'єднані любов'ю до рідної країни, створюють живі ланцюги, влаштовують урочистості та патріотичні заходи. 22 січня 2025 року до святкування цього знакового і надзвичайно важливого державного свята активно долучились і учні 10-Г та 10-Д класів, організувавши цікавий та пізнавальний квест: гімназисти на швидкість склали унікальні мега-пазли, що

об'єднали усі області України в єдине ціле. День Соборності має особливе значення в сучасній Україні. Він нагадує нам про важливість єдності під час героїчної боротьби нашого народу проти навали загарбників. Ми сильні лише доти, доки єдині. Спільна робота старшокласників довела: нас не розділити і не здолати, адже Соборна Україна — це наша сила та зброя!

Прес-центр 10-Г та 10-Д класів

ГЕРОЇ НЕБЕСНОЇ СОТНІ – ВЗІРЕЦЬ ДЛЯ КОЖНОГО З НАС

Актуальність висвітлення теми «Герої Небесної Сотні» залишається надзвичайно важливою в сучасному українському суспільстві. Події листопада 2013- лютого 2014 року вийшли за межі логіки. Там, на Майдані, відродилася українська нація, гімн набув нового звучання, а кольори національного стягу ніколи не були такими символічними, як на тлі невинної крові Героїв Небесної Сотні. Революційний Майдан в лютому 2014-го — це новітні Крути української державності. Небесна Сотня — лицарі світла, як і крутяни, що своєю кров'ю показали, чого вартий український народ. Євромайдан увійшов в історію України як символ і взірець жертвності, патріотизму та героїзму. Революція Гідності засвідчила: українці не просто обрали шлях до Європи, а й готові за нього боротися! 20 лютого у гімназії пройшов захід вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні. Учні 10-Б класу взяли активну участь у проведенні патріотичного дійства. Програма заходу була різноманітною та насиченою: вірші, пісні,

відеоролики, інсценівки... Щемлива розповідь про учасників Небесної Сотні повернула нас у ті трагічні часи. Згадали про Сергія Нігояна, Михайла Жизневського, Ігоря Вербицького, Романа Сеніка, Назара Войтовича, Дмитра Максимова, Устима Голоднюка, Романа Гурика... Це Герої, які віддали найдорожче — своє життя, аби ми жили у вільній, щасливій, квітучій країні. Родзинкою заходу став виступ вокально-інструментального ансамблю з композицією «Воїни світла», яка не залишила байдужими серця глядачів. Виховний захід завершився під звуки пісні «Плине кача». Передаючи запалені лампадки, хвилиною мовчання згадали всіх, хто загинув під час Революції Гідності, всіх героїв Небесної Сотні, всіх, хто віддав своє життя за рідну неньку-Україну у нинішній війні. Герої не вмирають, вони живі доти, доки ми їх пам'ятаємо. Світла пам'ять і слава Героям!

*Дарина НАВРОЦЬКА,
учениця 10-Б класу*

З метою вшанування подвигу учасників Революції гідності, увічнення громадянської і національної відданості, сили духу і стійкості громадян та з нагоди Дня Героїв Небесної Сотні учні 9-10 класів провели відкриту виховну годину «Герої не вмирають». Учасники заходу були згуртованими, відповідальними, натхненними, серйозними та небайдужими, бо мета нашого дійства – згадати ті трагічні дні і вшанувати пам'ять полег-

лих героїв. Це був не просто захід – це було нагадування про тих, хто не побоявся стати на захист нашої честі та гідності. Героями Небесної Сотні стали 107 загиблих. Вони різні за віком, статтю, освітою, з різних куточків України та з-за кордону. Серед них були успішні підприємці, пенсіонери, студенти, вчителі, лікарі, робітники. Найстаршому – Іванові Наконечному – виповнилося 82 роки, а наймолодшому – Назарієві Войтовичу – лише 17. Вони жили

простим життям, мали сім'ї, мрії, плани, але коли Україна покликала – жоден з них не вагався. Вони вийшли на Майдан, щоб відстояти честь і гідність, можливість жити в країні, де кожен має захищені права. Важливо, щоб наш захід, щодо збереження історії про Майдан та Небесну Сотню, перетворився в культуру пам'яті. Зі сцени лунали вірші, пронизані болем і надією, пісні, що змушували тремтіти серця. Кульмінацією заходу став вальс, який виконали учні 9-В класу. Цей танець був символом пам'яті вічного руху та продовження життя. Я дуже щаслива, що мала можливість бути ведучою патріотичного дійства. Ми створили не просто захід, а живий монумент пам'яті, який назавжди залишиться у наших серцях. Герої віддали життя за свободу України, і ми бережемо їхню пам'ять у своїх думках, словах і вчинках. Їхня мужність не забута, їхні імена живуть у нашій історії.

*Каміла ДУЛЕНЧУК,
учениця 9-В класу*

Мене звали Дмитро, я навчаюся в Козацькій гімназії. Я дуже вдячний нашим захисникам і добровольцям, бо саме завдяки їм ми живемо у мирі та безпеці. Вони захищають нашу країну, щоб ми могли спокійно вчитися, гуляти з друзями і проводити час з рідними. Захисники – це хоробрі люди, які не бояться ризикувати своїм життям заради нас. Вони стоять на сторожі нашої свободи і не дають ворогу зруйнувати нашу країну. Я вважаю, що дуже важливо пам'ятати про їхню жертвність.

Ми можемо дякувати їм по-різному: відсилати листи, малюнки, робити благодійні ярмарки або просто говорити слова вдячності. Це показує, наскільки ми вдячні хоробрим і відповідальним співвітчизникам. Я пишаюся нашими захисниками та добровольцями і щиро дякую їм за те, що вони оберігають мене, мою родину і всю нашу Україну. Вони – справжні герої!

*Дмитро ФАРАОН,
учень 5-А класу*

ДЗВОНИ ПАМ'ЯТІ

*30 березня цього року
виповнилося б 75 років
від дня народження
члена Наглядової ради ВГКДО
«Дніпровська Січ» генерал-
хорунжого Олексія Павленка.*

На жаль, про нього ми можемо говорити лише у минулому часі. Велике серце цієї непересічної людини, активного учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС дочасно зупинилося понад 10 років тому саме через те, що занадто багато здоров'я поклав він на вівтар служіння Україні, її народові. У Чорнобилі, в щоденній напруженій праці, у громадській роботі. Олексій Олексійович залишив глибокий слід і в діяльності нашої козацької спільноти. Народився він у селі Бурімка Ічнянського району Чернігівської області. Закінчив Рівненський інститут водного господарства. Пройшов шлях від майстра дільниці до начальника Київської обласної водної експедиції. У тяжкі роки боротьби з наслідками Чорнобильської катастрофи очолював державну комісію з будівництва захисних споруд. Ніколи не був осторонь від важливих подій у суспільстві, виявляв громадянську свідомість, патріотизм, брав активну участь у боротьбі за демократичні перетворення в Україні. Його активністю і наполегливістю засновано Музей вивчення та контролю водних ресурсів Чорнобильської зони відчуження у місті Іванкові, надана значна шефська матеріальна допомога і моральна підтримка школі села Страхолісся,

створено пам'ятник героям-водникам. Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесним знаком Міністерства України з надзвичайних ситуацій, Знаком Пошани Київської міської державної адміністрації. Ось уривок із його чорнобильських спогадів. «У квітні 1986 року гірка зірка Полин здійнялась над Чорнобилем і обпалила світ. Чорною косою захопила катастрофа і Київщину, і мою рідну Чернігівщину, поставивши на межу існування мільйони людських життів. Тисячі наших співвітчизників кинулися в пекло людського болю, взявши на себе нищівний удар стихії, ціною власного здоров'я, а то й життя, зробили все, аби ядерне полум'я не знищило наш та інші народи. Серед ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС було немало фахівців Міністерства меліорації і водного господарства України. На це профільне міністерство було покладено величезної ваги державне завдання щодо захисту головної водної артерії України – ріки Дніпро, яка забезпечує 35 мільйонів людей питною водою. Я з перших днів брав безпосередню участь у ліквідації аварії як технічний інспектор Мінводгоспу України з будівництва водоохоронних об'єктів на малих річках зони. Конструкція цих захисних

дамб була настільки простою, що на перший погляд здавалося, що про ніяке очищення від забруднення не може бути й мови Але вони й досі відіграють свою позитивну роль в очищенні води. Це – кам'яні

дамби, шириною залежно від витрати води, далі – метровий шар щебеню фракції 20-40 мм і півметровий шар адсорбентів, які і є поглиначами радіонуклідів. Будувалися ці захисні дамби силами трьох військо-

вих частин Міноборони, які були розташовані в 30-км зоні ЧАЕС. Це були технічно озброєні полки, кожен з яких мав до ста одиниць автотранспорту, в основному автомобілі «КамАЗ» бульдозери, автогрейдери. Уточнялися обсяги робіт майже весь час і основний проект був готовий лише тоді, коли вже закінчилося будівництво всіх 134 захисних дамб і перемичок. Це був кінець жовтня 1986 року, коли я вже як голова робочої комісії (призначений наказом Мінводгоспу в серпні 1986 року) доповідав заступнику Голови Ради Міністрів СРСР Б.Є. Щербині про завершення будівництва. Майже всі дамби і перемички були прийняті з високою оцінкою. Члени комісії (як правило, раз на тиждень облітаючи всі головні споруди) на місці приймали додаткові рішення щодо перекриття тих чи інших водостоків. Особливо пам'ятаю: такі рішення приймалися

при перекритті водостоків у районі Старих і Нових Шепеличів, заплави ріки Ілля, і вже другого дня там була техніка і кипіла робота. Вся наша робота була постійно під контролем, відчувалась велика відповідальність керівників у всьому – діловитість, простота у стосунках. Часто, проїжджаючи селами, ми зупинялися, їли стиглі плоди яблук, слив – за роботою якимось забували, де ми знаходимось. Тим більше, що чимало людей похилого віку залишалось – ми їм привозили хліб... Картина була така, що все лишалося так, ніби через годину-дві сюди повернуться люди і будуть збирати врожай ягід, фруктів...

Олексій Павленко з перших днів створення Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» брав активну участь у заходах козацької організації. Він виявив свою підтримку на презентації книги Володимира Гнатюка у Київському міському будинку вчителя «Козацько-лицарський гарт дітей і молоді», яка проходила у березні

Шкільний захід, присвячений Революції Гідності, залишив глибокий слід у серці кожного присутнього. Учні зі сцени передали атмосферу тих подій через пісню «Тільки щоб не даремно Небесна Сотня у небо», яка викликала сльози на очах. Коротка, але прониклива сценка змусила кожного замислитися над трагедією та відвагою людей, що боролися за свободу. Ми відчули біль, страх, але, водночас, і незламність духу. Хореографічні патріотичні номери гармонійно доповнювали програму, підсилюючи емоційний ефект. Вони символізували боротьбу, надію та незламність українського народу. Усі виступи гімназистів були сповнені щирості та глибокої поваги до героїв Майдану. Захід справив сильне від-

чуття гордості та скорботи. Він нагадав усім про важливість боротьби за справедливість і цінність людського життя. Це була подія, яка об'єднала всіх у спільній пам'яті про подвиг Героїв Небесної Сотні.

чуття гордості та скорботи. Він нагадав усім про важливість боротьби за справедливість і цінність людського життя. Це була подія, яка об'єднала всіх у спільній пам'яті про подвиг Героїв Небесної Сотні.

Георгій ДАЦЕНКО,
перший заступник головного отамана
ВГКДО «Дніпровська Січ»,
заслужений працівник культури України

чуття гордості та скорботи. Він нагадав усім про важливість боротьби за справедливість і цінність людського життя. Це була подія, яка об'єднала всіх у спільній пам'яті про подвиг Героїв Небесної Сотні.

Олександра ГАМАЛЬ,
учениця 9-Д класу

У країна, Батьківщина, патріотизм... До війни ми не замислювалися особливо над змістом цих слів, над своєю національною свідомістю, над глибиною своєї любові до рідного краю. З дитинства ми вчимося в українських школах, виховуємося на національних традиціях, вшановуємо національні символи. І більшість вважає це нормою, звичайною справою. Та події останніх років показали, що частина наших співвітчизників досить байдужі, як громадяни України. Я не розумію, як можна народитися і жити в країні, все життя користуватися її благами і бути такими? Зараз, як ніколи, потрібно бути сильними у єдності, щоб дати відсіч ворогу. У кожного по-різному проявляється патріотизм. Один зробив татуювання з тризубом, другий поставив на робочому столі синьо-жовтий прапорець, третій одягає на свята вишиванку. А бувають такі, хто зовні не демонструє своєї любові, але є справжнім патріотом своєї країни. Такі люди цікавляться історією рідного краю, шанують пам'ять предків, виховують дітей гідними людьми. Під час війни такі люди без зайвих спонукань роблять донати на потреби ЗСУ, допомагають пораненим бійцям

у шпиталях. І ми, учні 6-Д класу, намагаємось демонструвати саме такий дієвий патріотизм. Традиційними стали для нас патріотичні виховні години. В ході цих заходів ми дізнаємось про зміст понять «громадянин», «патріот», «патріотизм», а ще беремо приклад із сучасних українців-патріотів, які стали вже легендами. Серед них полегли герої-захисники, випускники нашої гімназії. Їх імена та героїчні подвиги назавжди залишаться у наших серцях. Ми активно долучаємось до різних благодійних акцій гімназії і не тільки. Учні 6-Д класу взяли участь у зборах для цивільного населення Херсонської області, яке проживає на лінії активних бойових дій, зібравши продукти та смаколики. Адже тільки підтримка, милосердя та єдність допоможуть в цілеспрямованому русі для довгоочікуваного миру. Колективно ми дійшли висновку, що про патріотизм судять не по словах, а по справах людини. Любов до Батьківщини є виявом гордості за свою рідну землю, за її матеріальні й духовні надбання.

*Олександра КОНОНЮК,
учениця 6-Д класу*

ШЛЯХАМИ КОБЗАРЯ

Шевченківські дні в козацькій гімназії проходять дуже активно. Зокрема, учні 6-Б та 6-Г класів мали можливість взяти участь у географо-літературному квесті «Шляхами Кобзаря», який підготували для них класні керівники Єршова К.М. та Большакова Н.В. І це був неймовірний захід. Команди «Незламних Тарасівців» та «Однооких мандрівників» занурилися в життєвий та творчий шлях великого сина українського народу, відкривши для себе багато цікавого про його подорожі та місця, які відіграли важливу роль у долі нашого Пророка. Завдання кожної локації спонукали нестандартно мислити, використовуючи свої знання, здобуті і на уроках української літератури та географії, і під час відвідування Канева та музею Т. Шевченка в Києві. Підказки, закодовані в координатах, допомагали рухатись уперед за маршрутом, не втрачаючи інтересу. Кожен етап був не лише інтелектуальним викликом, а й емоційною мандрівкою в часі. Завдання стосувались знакових місць, які відіграли важливу роль у житті Тараса Григоровича. Окремо варто згадати станцію, пов'язану з його засланням у казахських степах. Останнє завдання вияви-

лось особливо символічним. Необхідно було розшифрувати та виразно прочитати напам'ять вірш «Заповіт». Квест став чудовою нагодою не тільки перевірити свої знання, а й весело та з користю провести час у гурті однокласників. Він дав можливість усвідомити, що Шевченко – не лише портрет на стіні чи цитати в підручнику; це людина, творець, пророк, геній.

Прес-центр 6-Б класу

У лютому ми відвідали музей Тараса Шевченка, де детальніше дізналися про творчість та життєвий шлях видатного українського письменника. Це була дуже пізнавальна екскурсія. Його картини вражають своєю майстерністю, а вірші захоплюють дух і спонукають продовжувати боротися за Україну, за її волю! Тараса Григоровича називають Пророком української нації. Геній української писемності оспівував нашу мову, красу природи. Його життя є прикладом для наслідування. У моїх думках завжди лунають рядки справжнього патріота України:

Борітеся – поборете, Вам Бог помагає!

Єва ДЕЛЕДИВКА, учениця 6-Б класу

6 березня відбувся квест «Шляхами Кобзаря». Мені він подарував незвичні, незабутні та неймовірні враження! Особливо цікавою була підготовка: ми обирали ролі, вчили слова і, звісно ж, отримували нову інформацію про наші образи, в які ми мали перетворитись як учасники команди «Незламних Тарасівців». Дехто вивчив, дехто повторив «Заповіт», а потім ми всі разом виразно його розповідали. Сам квест також мені дуже сподобався. Кожен мав можливість продемонструвати знання з твор-

чості Тараса Шевченка. І хоча питання були дещо складними, але розгадуючи їх, ми відчували справжній азарт!

Поліна РУДЕНКО, учениця 6-Б класу

STEAM-ОСВІТА В ГІМНАЗІЇ:

**ІННОВАЦІЙНИЙ
ПІДХІД
ДО НАВЧАННЯ**

STEAM

STEAM-освіта – це сучасний підхід до навчання, який інтегрує природничі науки (Science), технології (Technology), інженерію (Engineering), мистецтво (Art) та математику (Mathematics). Цей міждисциплінарний підхід спрямований на розвиток в учнів критичного мислення, творчості, навичок вирішення проблем та співпраці. Переваги STEAM-освіти полягають у розвитку навичок, необхідних для успіху в XXI столітті, підвищенні мотивації та зацікавленості до навчання, формуванні умінь застосовувати знання на практиці, підготовці до майбутніх професій у галузях науки, технологій, інженерії та мистецтва.

Які ж STEAM-технології використовуються в навчанні? Це, в першу чергу, інтегровані проекти, де учні поєднують знання з різних предметів. Наприклад, вони можуть проектувати моделі або створювати інтерактивні мистецькі інсталяції. Використання сучасних тех-

нологій і розвиток критичного мислення заохочує учнів ставити запитання, досліджувати, аналізувати та знаходити рішення. Мистецтво також відіграє важливу роль у STEAM-освіті, допомагаючи дітям розвивати творчість, уяву та естетичний смак. Учні часто працюють у групах, що сприяє

розвитку навичок співпраці, комунікації та лідерства. Використання STEM-технологій на уроках англійської мови є сучасним дієвим інструментом для поглиблення знань та міжпредметних зв'язків. Так, учні 8-Г класу (вч. Паукова В.Ю.) в рамках захисту проєкту «Save the planet! Protect the environment!» підготували відеоролик, щоб вкотре нагадати, як важливо захищати довкілля. Результат - закріплена лексика, креативність та використання мови, позакласна згуртованість і незабутні емоції! А учні 10-Г класу разом з учителем англійської мови Кошелевою В.С. під час повторення теми «Natural Disasters» познайомились з принципом дії вулкану, англійською мовою обговорили, що таке густина рідини, чому не змішуються олія й вода та навіть створили свої власні мініатюрні вулкани!

У рамках марафону «STEM весна-2025» захопливо та пізнавально пройшли заняття англійської мови з вчителями Бут А.О., Шевченко О.І., Гончар О.М., а саме:

- уроки з елементами опитування однокласників про шкільний досвід у 7-Г класі;
- проєкти з елементами STEM "Amazing Kyiv";
- вікторина "We are Ukrainians" з подальшим виготовленням "серця перемоги" в 6-Д класі;
- складання меню для кафе та кулінарний майстер-клас англійською в 6-их класах;
- проектування об'єктів "In the city".

Такі уроки вкотре доводять, що використання STEM-технологій сприяють розвитку творчості, критичного мислення та підвищують інтерес і мотивацію учнів до навчання.

Приєдналися до марафону «STEM весна-2025» на уроках фізики і наші семикласники, справжні конструктори та інженери, які виготовили унікальні маятники-антистреси. Кожен із яких має свою особливість: від класичних моделей до креативних варіацій із нестандартними матеріалами та дизайнерськими рішеннями. Ці маятники не лише демонструють закони фізики, а й допомагають підтримувати емоційну рівновагу. Не залишилися осторонь і старшокласники – вони також долучилися до STEM-тижня. У межах заходу вони створили власні поробки з електрики та механіки, застосовуючи знання з фізики та інженерії. А 10-класники під керівництвом учителя фізики Піхотник Л.В. випробували молекулярну кухню на практиці:

- ікра з вишневого соку та соєвого соусу,
- томатний і гарбузовий мармелад,
- желе з руколи,
- вітамінні цукерки «Тедді» з апельсину та лимону,
- повітряна кава – незвичайні й смачні експерименти!

Учні не лише власноруч створили ці гастрономічні дива, а й пригостили однокласників та вчителів.

У рамках марафону творчих ідей «STEM весна-2025» усі охочі мали змогу взяти участь у хімічному марафоні – щоденному інтелектуальному випробуванні, яке допомогло зануритися у світ наук. Що чекало на учасників? Розпізнавання хімічних формул знайомих речовин за картинками, впізнавання видатних хіміків та їхнього внеску в науку, розшифровка хімічних величин за позначками, пригадування типів хімічних реакцій та їх особливостей, визначення хімічного посуду, який використовують для експериментів. Та найбільш захопливим став фотоквест «Хімія навколо нас». Щодня на дверях кабінету хімії з'являлося нове завдання-загадка, відповідь на яке потрібно було креативно оформити у вигляді фото.

Серед завдань були такі:

- Викласти формулу речовини з будь-яких підручних матеріалів.
- Сфотографувати агрегатний стан речовини.
- Відшукати у повсякденному житті речовину з формулою $C_n(H_2O)_m$.
- Знайти та сфотографувати організм, що містить 60-70% води.
- Приготувати та зафіксувати на фото розчин, у якому одна речовина розчинена в іншій.

Кожен день – новий виклик, нова можливість показати свої знання та заробити бали! Результати вражають! Учасники показали неабияку фантазію та винахідливість! Кафедра вчителів математики особливу увагу приділяє інтеграції

міжпредметних зв'язків. У 5-Б класі Жукова Н.О. провела відкритий урок «Здорове харчування і десятикові дроби». Цікавим було інтерактивне заняття «Мистецтво чарівника – будівника (розміщення геометричних фігур на площині)» учнів 6-Б класу з Авдєєвою Т.В., викладачем НТУУ КПІ імені І.Сікорського. Своїм досвідом роботи в Малій академії наук на науковій конференції «Творимо майбутнє» ділилися Дудник Анна (9-Б) за темою «Напівправильні піраміди у побуті», Рудик Марія (10-Б) – «Скручені мінімальні напівправильні скutoїди, пов'язані з тілами обертання», Вовченко Артем (7-Б) – «Використання симетричних шифрів при шифруванні буквенної інформації», Геворгян Геворг (7-Б) – «Застосування діаграм Вороного у розробці комп'ютерних ігор». STEAM-урок з української мови та літератури є потужним інструментом для підвищення інтересу учнів до вивчення мови та літератури. Поєднання науки, технологій, інженерії та математики з гуманітарними дисциплінами сприяють розвитку критичного мислення та творчості. Так, учні 5-Д класу разом з Данисенко Л.В. підготували проекти «Анімалістична література і реалії життя українців» і «Тварини війни». Не менш захопливим був процес виготовлення лепбука з теми «Іменник як частина мови» учнями 6-х класів (вч. Дьоміна М.В.) та виготовлення лепбука з теми «Орфографія» учнями 10-х класів (вч. Єршова К.М.). Проектна робота у 6-В класі

(вч. Литвинюк Л.О.) «Дослідження технологічного аспекту життя персонажів» за творами Володимира Арєнєва «Сапієнси» та Лесі Ворониної «Таємниче товариство боягузів, або Засіб від переляку № 9» допомогла учням побачити зв'язки між різними сферами знань. А лінгвістичні ігри: «Спіймай помилку», «Ти – редактор», «Словопіраміда», «Плетиво словес», «Словотвірне вікно», «Скульптор словосполучень», які використовує у своїй практиці Марухненко О.І., сприяють згуртованості у командній роботі. Залучення учнів до інсценізації під час вивчення художніх творів спонукає їх аналізувати образи героїв, давати оцінку дійовим особам, відкривати нове в собі і навколишньому світі. Так, на уроках зарубіжної літератури (вч. Латанюк О.М.) у 8 класі учні представляли «Сцену біля балкона» з трагедії «Ромео і Джульєтта» В. Шекспіра як оспівування чистого прекрасного кохання Ромео і Джульєтти, для якого немає нічого неможливого, ніяких перешкод. «Кохання може все і все здолає...» (В. Шекспір). Ці форми роботи допомагають стимулювати творчість учнів та розвивати їхні аналітичні й дослідницькі навички, краще розуміти взаємозв'язок між науковим прогресом, технологіями та літературою, а також виявити, які впливи це має на сучасне суспільство. Такі уроки не лише роблять навчання більш цікавим та ін-

терактивним, але й допомагають учням краще усвідомити, як різні науки взаємодіють із сучасними технологіями і впливають на наше життя. STEAM-освіта – це інноваційний та ефективний підхід до навчання, який допомагає учням розвивати ключові компетентності, необхідні для успішного майбутнього.

Лариса СІВКОВСЬКА,
заступник директора
з навчальної роботи

АКАДЕМІЧНИЙ БАСТІОН: НАУКА НА СЛУЖБІ ЗАХИСНИКАМ

Свої перші кроки в Малій академії наук я зробила ще у дев'ятому класі. Тоді це було радше випробуванням своїх можливостей, спробою заглибитися в науковий світ і зрозуміти, чи дійсно він для мене. Із кожним новим дослідженням моя зацікавленість лише зростала, і вже цього року я вирішила піти далі – обрала аж чотири наукові напрями. Це був мій останній рік у Київській МАН як учениці, тому я прагнула випробувати себе в різних секціях, опрацювати ті теми, які

мені близькі, і зробити щось важливе. Усі мої дослідження об'єднані спільною ідеєю – вивчення різних аспектів діяльності військовослужбовців і рятувальників, адже саме ці професії є ключовими в умовах сучасних викликів для України. Цього року я здобула I місце в секції «Українська мова» з роботою «Військовий жаргон як соціолінгвістичний феномен: структурно-семантичний аналіз». Я проаналізувала військовий жаргон як мовне явище, його роль у комунікації військовослужбовців, способи творення та особливості вживання. Війна змінює не лише життя людей, а й мову,

тому важливо було зафіксувати ці процеси, простежити, як формуються нові терміни та впливають на суспільство. Друга важлива робота, завдяки якій я здобула I місце в секції «Фольклористика», має назву «Соціокультурні моделі формування і трансформації вірувань у професійному середовищі рятувальників ДСНС». Цей дослідницький проект є унікальним, оскільки дотепер не було подібних праць, які б розглядали соціокультурні аспекти діяльності рятувальників через призму фольклористики. У роботі наголошено на важливості фольклорних елементів у створенні колективної ідентичності рятувальників та формуванні специфічних механізмів психологічної стійкості в умовах стресу. Ще одним важливим дослідженням стала моя робота в секції правознавства, де я здобула II місце з темою «Окремі правові аспекти захисту соціальних прав військовослужбовців та членів їх сімей в Україні». Ця тема є надзвичайно важливою, адже соціальний захист військових – це не лише підтримка їхнього добробуту, а й вияв вдячності суспільства за їхню службу. У роботі я проаналізувала чинне законодавство, проблеми,

з якими стикаються військові та їхні родини, а також запропонувала можливі шляхи покращення правового регулювання. У секції біології я здобула III місце з дослідженням «Оцінка якості сну у військовослужбовців Збройних сил України під час російсько-української війни». Цей проєкт був зосереджений на вивченні того, як бойові умови впливають на якість сну військовослужбовців. Я виявила, що порушення сну є одним із найбільш поширених фізіологічних наслідків тривалих бойових дій, і вивчила основні фактори, що цьому сприяють. Загалом кожна з моїх робіт отримала високу оцінку, що стало для мене великим досягненням і підтвердженням важливості тем, над якими я працювала. Особливо приємно було бачити, як мої дослідження знаходять відгук у професійних журі та в учасників конкурсу-захисту. Однак найціннішим є те, що участь у МАН допомогла мені визначитися з майбутнім професійним напрямом. Вірю, що наука здатна змінювати світ, і я хочу бути частиною цих змін.

Ліана ЛЯШЕНКО, учениця 11-Г класу

МАЙСТЕР-КЛАС ІЗ РОЗПISУ ФУТБОЛОК: КОЛИ ТВОРЧІСТЬ ОЖИВАЄ

У світлі ламп і в теплій атмосфері шкільного класу народжується мистецтво. Восьмикласники, зосереджені та натхненні, схилилися над білими полотнами футболок і готові перетворити їх на витвори мистецтва. На столах – яскраві фарби, пензлі, олівці, а в очах захоплення й очікування дива. Дві дівчини у розписаних фартухах, як справжні художниці, ведуть майстер-клас, допомагаючи кожному відкрити власний творчий світ. Їхні рухи впевнені, голоси сповнені натхнення, а ідеї – безмежні. Кожен штрих пензля – це подих уяви, кожен візерунок – історія, що оживає. Тут немає правильних чи неправильних рішень, є тільки щирість, фантазія та безмежна свобода самовираження. Патріотичні футболки створені своїми руками – це особливе доповнення до нашого гардеробу. Намальовані своїми руками голуби – це символи незалежності та чистоти нашого народу, а майстер-клас – не просто заняття, а

магія моменту, коли елемент одягу стає віддзеркаленням душі. І сьогодні ми відчули це сповна.

*Тетяна ОШЕЙКО,
учениця 8-Б класу*

ЛЮДИ НЕЗЛАМНОЇ МУЖНОСТІ І СТІЙКОСТІ ДУХУ

Добровольці – герої нашого часу, люди сталеві воли, незламної мужності, стійкості духу та неймовірної відданості Батьківщині.

З метою вшанування незабутніх подвигів та саможертвості наших захисників 14 березня 2014 року в Україні був започаткований День українського добровольця. Саме 14 березня у виховному просторі гімназії відбувся захід «За покликом серця», у якому взяли участь козацькі загони 8-В та 8-Г класів. Учні з відповідальністю та ентузіазмом готувалися до виступу, вкладаючи частину свого серця та тепла, щоб словами вдячності підтримати тих, хто нині боронить нашу державність. Українські добровольці завжди були символом нескореності та любові до рідної землі. Їхні вчинки надихають сучасне покоління бути відповідальними громадянами, цінувати свободу та незалежність.

З перших днів війни саме добровольці першими кинулися боронити кордони України. Вони довели всьому світові, що сила духу та відданість своїй країні є найважливішими чес-

нотами справжнього патріота. Багато хто з них покинув звичне життя, роботу, навчання, аби виконати свій обов'язок перед Батьківщиною. Захід не лише сприяв формуванню національної свідомості учнів, а й залишив у їхніх серцях глибоке розуміння важливості єдності, мужності та відповідальності перед своєю країною. Цей день став нагадуванням для кожного з нас про цінність свободи та незалежності. Він спонукав замислитися над тим, яку роль ми можемо відіграти у розбудові сильної та могутньої держави.

Подвиги наших героїв-добровольців завжди будуть для нас прикладом мужності, честі та справедливості. Ми маємо берегти пам'ять про них, розповідати про їхні вчинки наступним поколінням, щоб їхній подвиг ніколи не був забутий.

*Тетяна ДАНИЛЮК,
класний керівник 8-В класу*

УКРАЇНЦІ! МИ З РОДУ СИЛЬНИХ

14 березня Україна відзначає День українського добровольця – час, коли ми вшановуємо мужність та героїзм наших співвітчизників, які першими стали на захист держави. Добровольці – це справжні патріоти, які, не вагаючись, обрали шлях боротьби за свободу та незалежність України. Вони – нащадки козаків, героїв Української повстанської армії, воїнів, які завжди готові захищати рідну землю. Доля України непроста. Протягом століть наш народ боровся за свою свободу, за право жити у власній незалежній державі. Події 2014 року стали черговим випробуванням, на яке українці дали гідну відповідь. Сотні людей різних професій – вчителі, лікарі, студенти, підприємці, айтішники – залишили своє звичне життя і пішли на війну. Вони стали першими, хто зупинив ворожу навалу, дали час Збройним силам України оговтатися та зміцніти. Волонтерський рух, який почався ще під час Революції Гідності, не зали-

шив добровольців без підтримки. Українці об'єдналися, щоб забезпечити бійців всім необхідним: збирали кошти, бронезилети, маскувальні сітки, медикаменти, продукти харчування. Разом – військові, волонтери та прості українці – стали справжнім фронтом боротьби за Україну. Проте війна триває. Українські добровольці й сьогодні боронять нашу державу. Вони – у лавах ЗСУ, Національної гвардії, спецпідрозділів, територіальної оборони. Завдяки їхній стійкості та жертвності Україна продовжує боротися, а кожен новий день наближає нас до Перемоги. Ми маємо завжди пам'ятати про подвиг добровольців, гідно вшановувати полеглих Героїв і підтримувати тих, хто зараз на передовій. Наша сила – в єдності, правді та любові до рідної землі. Слава Україні! Героям Слава!

*Оксана ХАРЧУК,
класний керівник 8-Г класу*

Уберезні в Україні відзначається День українського добровольця, і наша гімназія також долучилася до відзначення цієї дати. 8-Г та 8-В класи взяли на себе відповідальність за підготовку виховного заходу. Ми розуміли, що це не просто виступ, а наша свідома подяка добровольцям, які боронять Україну, ризикуючи власним життям заради порятунку

нас з вами! Цей захід став для хлопців і дівчат особливим. Ми горді тим, що долучилися до вшанування українських добровольців і ще раз нагадали всім про їхній подвиг, подвижницьку активну життєву позицію.

*Екатерина Подолян,
учениця 8-Г класу*

14 березня в Україні відзначають День добровольця. У цей день я мала можливість відвідати виховний захід «Українські добровольці – сміливці, що змінюють історію», організований класними керівниками Данилюк Т.А., Харчук О.О. та учнями 8-В та 8-Г класів. Від щирого серця я хочу подякувати всім, хто брав участь в організації цього заходу. Безпосередньо класному

керівнику моєї доньки Данилюк Т.А. та завучу Швед М.А. за свідоме патріотичне виховання наших дітей! У наш непростий час надважливо в якому середовищі ростуть наші діти і те, що саме впливає на формування їх свідомості. Діти підготувалися дуже добре! Вони великі молодці! Кожне слово, сказане на цьому заході, влучило в саме серденько! В мене не вистає слів, щоб описати ті емо-

ції, які я відчула. Навіть зараз, переглядаючи відео з заходу, я плачу. Сподіваюсь, всі хто був присутній в залі змогли відчути ті ж самі емоції, що і я. Дуже хочеться, щоб наші діти завжди були вдячні нашим Захисникам, тим хто добровільно полишив свої сім'ї та став на захист нашої держави!

*Тетяна БЄЛАШ,
мама учениці 8-В класу*

14 березня 2025 року мені пощастило взяти участь у відкритій виховній годині, присвяченій Дню українського добровольця. Цей захід об'єднав учнів 8-В та 8-Г класів, які по черзі виступали з номерами, сповненими патріотизму та щирої вдячності нашим захисникам. Було помітно, що кожен виступ продуманий та емоційний — слова про мужність, гідність і любов до України звучали переконливо й щиро. У залі панувала особлива атмосфера зосередженості та поваги — кожен присутній уважно слухав, ніби проживаючи всі емоції разом із нами. Під час свого виступу я виконав пісню "Солдат України", про мужніх захисників, які ціною власного життя боронять нас та нашу Батьківщину. На мою думку, ця композиція якнайкраще передавала настрій усього заходу. Після завершення залишилось приємне відчуття гордості за себе, за своїх однокласників і за те, що ми змогли гідно вшанувати тих, хто щодня захищає нашу країну.

*Владислав Яковенко,
учень 8-В класу*

14 березня 2025р мені випала нагода відвідати захід, присвячений Дню українського добровольця, який залишив у мене глибокі емоційні враження. Учні з великою відповідальністю поставилися до підготовки, а класні керівники зуміли створити атмосферу патріотизму, гордості та вдячності тим, хто присвячують себе захисту нашої країни. Виступи дітей були щирими, змістовними та проникливими, що викликало багато емоцій і змусило ще раз замислитися про важливість подвигу не тільки добровольців, а всіх тих, хто зараз виборює нашу незалежність та перемогу. Ми повинні пишатися, що ми – українці, а наша мова – це не просто засіб спілкування, а частина нашої ідентичності та боротьби, а значить і наша зброя! Так тримати стрій! Разом до Перемоги!

*Тетяна СМІРНОВА,
мама учениці 8-В класу*

У ПІСНІ – НАША СИЛА!

Напередодні весняних канікул у затишній залі гімназії відбувся звітний концерт вокальної студії «Дивограй», у якому були представлені різножанрові вокальні номери ансамблю учнів 5-6 класів та окремих вокалістів 7-8 класів. Захід зібрав велику кількість глядачів, подарувавши їм цікаву подорож у світ музичного мистецтва. Для мене, керівника студії, дуже хвилюючою та піднесеною була атмосфера дійства. Адже кожен окремий виступ – це емоції позитиву, добра, відкритості та нашої незламної сили. Першим номером концерту стала драйвова, запальна пісня «Наше шоу», що презентувала вокальний колектив, у якому розкрили свій творчий потенціал юні зірочки – учні 5 класів: Комаренко Дар'я, Мікрюкова Софія, Кошлецька Міланія, Сидоренко Аріна, Поліщук Єгор. З особливим трепетом ми виконали пісні, присвячені нашим захисникам. Особливо щемно прозвучала у виконанні вокального дуету Деледивки Єви та Руденко Поліни, учениць 6-Б класу, композиція «Дякую тобі, воїне-друже». Ще чудовий вокально-хореографічний номер «Мир над Україною» представила Комаренко Дар'я з хореографічною групою 7-Б класу. У надзвичайно емоційному та артистичному виконанні пролунала пісня «Не

твоя війна» – виконавець Кравченко Ярослав, учень 8-Д класу. Пісенний фольклор України презентувала учениця 7-Д класу Заскока Олександра, у її виконанні звучала пісня «Ой на Івана, та і на Купала». Яскравим фіналом стали пісні, налаштовані на позитив та щасливе дитинство наших юних артистів. Вся програма була яскравою і різноманітною. Кожен виступ, як квітка, влітався в загальний віночок, що розквітнув різнобарв'ям під час концерту. Сучасні твори, народні мелодії, естрадні композиції солістів та вокального ансамблю створили атмосферу очікуваного свята. Талановиті діти, щасливі обличчя батьків, особлива дружня атмосфера – все це говорить про те, що звітний концерт вокальної студії «Дивограй» став значною мистецькою подією у житті нашої гімназії! Мене, як керівника студії, переповнюють позитивні емоції, адже я радію, коли бачу віддачу дітей, у яких горять оченята на сцені. Можливо, у майбутньому вони стануть професійними артистами, а наші творчі звіти – першою сходинкою до мистецького олімпу! Я щаслива, що працюю з талановитою та креативною молоддю!

Інна ПЕРСИКОВА,
вчитель музичного мистецтва

19 березня 2025 року відбувся концерт, який ми так довго готували: відточували кожну деталь, кожен рух, все продумували до дрібниць. Дівчата з 9-Д класу ставили нам танок. Для мене концерт промайнув як мить. Відчуття було таке, що в залі багато людей, а я ніби вдома. Глядачі зустрічали кожного з нас аплодисментами, підтримували та підспівували. Я відчула себе справжньою співачкою. Дякую Інні Миколаївні та адміністрації гімназії за таку можливість показати себе !

*Дар'я КОМАРЕНКО,
учениця 5-Б класу*

Творчий звіт вокальної студії "Дивограй" став справжнім святом музики, таланту та щирих емоцій. Кожен номер був не просто виступом – це була гармонійна, злагоджена співпраця, де учасники підтримували одне одного, створюючи на сцені атмосферу єдності та радості! Захоплюючими були не лише вокальні, а й танцювальні номери, з постановкою яких дуже допомогли дівчатка з 9-Д класу. Було вкладено багато праці та старань. Спільна робота над виступами допомогла нам не лише розкрити свої таланти, а й навчитися працювати в команді, підтримувати друзів та ділитися емоціями з публікою. Глядачі – учні та вчителі школи – із захопленням спостерігали за кожним виступом, щиро апло-

дуючи та підтримуючи юних артистів. Атмосфера була наповнена душевним теплом. Величезну подяку хочу висловити керівнику студії та вчителю музики Інні Миколаївні. У непростий час, коли лунають сирени та тривають важкі для нашої країни події, вона знаходить енергію, мотивацію та сили, щоб нас навчати, надихати, допомагати і розкривати наші здібності. Завдяки її старанням та професіоналізму, ми не лише вдосконалюємо свій спів, а й вчимося витримці та любові до музики. Дуже вдячна за чудове свято, сповнене радості, натхнення та віри у світле майбутнє!

*Софія МІКРЮКОВА,
учениця 5-Б класу*

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО: ГОЛОС, ЩО НЕ ЗМОВКНЕ

Його слова – як меч, що розтинає темряву брехні. Його поезія – як полум'я, що розпалює серця. Василь Симоненко – це не просто ім'я в українській літературі, це символ незламності, любові до Батьківщини та гідності людини. У 2025 році Україна відзначає 90-річчя із дня народження визначного українця. І наша гімназія не залишилася осторонь. Учні 10-А та 10-В класів (класні керівники Твардовська Л. М. та Бут А. О.) підготували виховний захід до ювілею митця. Ми не просто говорили про Симоненка – ми дали його словам нове життя, вдихнули у них сучасний сенс. Гімназисти обрали для заходу рядки, що передають суть його покликання: «Живе той, хто не живе для себе, хто для других виборює життя...» Що означає жити не для себе? Що означає виборювати життя для інших? Симоненко знав відповідь – і платив за неї власною свободою, здоров'ям, життям. Його поезія була бунтом проти неправди, закликком не миритися з неволею, зневагою, страхом. І саме про це говорилось на заході. Ми

декламували його вірші, ділилися власними враженнями, намагалися зрозуміти, як його думки перегукуються з нашим сьогоденням. Вірші поета звучали зухвало, гостро, безкомпромісно. Він писав про Україну не як про щось абстрактне, а як про живу, рідну, вистраждану. Він закликав народ не бути рабами, не мовчати, боротися. Його слово – нам дороговказ. Чи можна було слухати вірші В. Симоненка і не відчувати, як щось перевертається всередині? Неможливо. «Лебеді материнства», «Україні», «Де зараз ви, кати мого народу?» – це не просто поетичні твори, це крик душі. Саме такі відчуття були і в учасників, і у глядачів під час заходу. Ми не просто згадали Симоненка – ми прожили його слова і зрозуміли: він писав не лише про свій час, а й про нас. Про те, як важливо бути чесними. Як важливо не боятися. Як важливо залишатися людьми. Цей захід став не лише вшануванням пам'яті великого поета, а й уроком для кожного з нас, бо Василь Симоненко живе доти, доки ми пам'ятаємо його слова. І доки ми продовжуємо його боротьбу – боротьбу за правду, за Україну, за гідність.

Каміла БОБРОВСЬКА,
учениця 10-А класу

Нещодавно учні гімназії провели урочистий захід з нагоди 90-річчя видатного українського поета та журналіста Василя Симоненка – одного з найяскравіших представників покоління шістдесятників. Темою відкритого заходу стали знакові слова поета: «Живе той, хто не живе для себе, хто для других виборює життя...». Учні 10-А і 10-В класів під час підготовки дізналися про складні моменти життя митця, яких він зазнав від радянської влади. Глядачі почули про його активну боротьбу з тоталітарною системою, що викликало гнів КДБ і призвело до переслідувань. Зокрема, у 1962 році міліціонери жорстоко побили його на залізничному вокзалі, що, ймовірно, стало однією з причин передчасної смерті. Учні також поставили сценку, що відображала моменти несправедливого ставлення до поета, замовчування його творчості. Особисто мене дуже зачепив вірш «Де зараз ви, кати мого народу?». У ході заходу ми переглянули відео про життєвий шлях поета, який палко любив Батьківщину, оспівував її у своїх творах і закликав до боротьби. Завершальним акордом виступу став ніжний вальс, що зачарував своєю плавністю та елегантністю.

Елизавета ДУДКО,
учениця 10-А класу

ТИ ЗНАЄШ, ЩО ТИ – ЛЮДИНА

Василь Симоненко

*Ти знаєш, що ти – людина.
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.*

*Більше тебе не буде.
Завтра на цій землі
Інші ходитимуть люди,
Інші кохатимуть люди –
Добрі, ласкаві й злі.*

*Сьогодні усе для тебе –
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба,
Кохати спішити треба –
Гляди ж не просни!*

*Бо ти на землі – людина,
І хочеш того чи ні –
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.*

ПІСЕННА СВІТЛИЦЯ

Назарія Яремчука

У цей непростий воєнний час, коли замість пісень ми чуємо повітряні тривоги та вибухи, коли російські не-люди вкотре намагаються викоринити в українців їх національну ідентичність і позбавити нас самотньою культури, рідної мови, учні 7-А, 7-В, 7-Г класів разом з класними керівниками (Латанюк О.М., Супрун О.М., Радецька Т.Д.) взяли участь у виховному захо-

ді «Я любив Вас усіх, та найбільше любив Україну», присвяченому пам'яті Назарія Яремчука – народного артиста України, лицаря української пісні. Гімназисти розповідали про життєвий шлях та пісенну біографію видатного українського естрадного співака, який у своїх піснях оспівував любов до рідної землі, історію та традиції українського народу, співали його пісні, танцювали. Назарій Яремчук народився 30 листопада 1951 в м. Рівня (тепер Вижниця) в селянській родині. Сама родина була музичною: у батька був тенор, він співав у церковному хорі; мати, крім співів, грала на мандоліні та виступала в місцевому народному театрі. Вже з дитинства Назарій почав спі-

вати. Освіту він здобув у Вижицькій школі-інтернаті, а потім у Чернівецькому університеті на географічному факультеті. До навчання ставився добросовісно, брав участь у гуртках, надаючи перевагу хоровому. Жоден вечір у школі не обходився без участі Назарія, неодноразово звучав його голос зі сцени будинку культури. На одному із вечорів був присутній керівник вокально-інструментального ансамблю “Смерічка” Левко Дутківський, який і запросив його у свій ансамбль. Так і розпочалась творча діяльність видатного українця. У кожній пісні Яремчук намагався передати частку своєї душі. Завдяки талановитому виконанню співака, його голосу та харизмі багато українських пісень стали відомими не тільки в Україні, а й за її межами. Це такі хіти естради 1970–1990-х років, як «Червона рута», «Водограй», «Смерекова хата», «Стожари», «Гай, зелений гай», «Родина», «Батько і мати» тощо. Скільки країн об’їздив з піснями Назарій, скільком людям подарував щасливі миті душевного спокою, щастя і радості: Монголія, Лаос, Німеччина, Польща, Румунія, Канада, США, Мексика... Завдяки величезному пісенному таланту Назарій міг би успішно працювати і жити в Канаді, Франції, Англії чи в інших країнах світу. Але він нізащо не хотів залишати своє місто. Він був справжнім патріотом Буковинського краю,

своєї країни. В ті часи в Афганістані йшла війна, на якій гинули й українські хлопці. Назарій кілька разів, ризикуючи життям, виступав перед солдатами з піснями, які нагадували їм про рідний край. Чорнобиль, 1986 рік. Чорна дата в історії України. Вже в перші місяці після катастрофи Назарій побував на цій землі. І ще тричі їздив він тридцятикілометрову зону відчуження. Його пісні звучали як реквієм. Хвороба — невідворотна, невиліковна — підступно перейшла йому дорогу і безжально обпалила пісенні крила. Назарію зробили складну операцію в Канаді, але було вже пізно. Його самотній талант обірвався на найвищій ноті. 30 червня 1995 року Назарія Яремчука не стало. Можливо, Всевишній забрав його до себе, на небеса, щоб співав у райському саду. Продовжують батькову справу сини Дмитро і Назарій, має успіхи на сцені і його донька — Марія. Життя триває. Пісні Назарія Яремчука звучать і сьогодні, а внесок у музику співака визнається як культурний скарб України. Проведений захід став справжнім святом для дітей, на якому вони відкрили для себе творчість видатного співака, голос і щирість якого назавжди залишаться в серцях українців.

*Ольга ЛАТАНЮК,
класний керівник 7-А класу*

Виховний захід, присвячений Назарію Яремчуку, – неймовірна подія в житті нашого класу. Свято не тільки поєднало у виступі три класи, а й подарувало багато нових знань та емоцій. Мені, як учасниці, було дуже приємно і цікаво розповідати про таку визначну особистість в культурі українців. Готуючись до свята, ми пропонували різні ідеї,

розвивали свою креативність. На репетиціях працювали над декламацією, що допомогло нам впевнено виступити на сцені. Головний задум цієї події – розповідь про видатного українського митця Назарія Яремчука, прищеплення любові до української пісні. Я щиро сподіваюсь, що ми впорались з цією задачею, бо самі багато дізналися про життя і творчість співака і

зацікавили інших дітей, присутніх на заході. Також мені дуже сподобалися танцювальні номери на пісні Назарія Яремчука інших класів. Хочу подякувати всім класним керівникам, які допомагали нам в організації свята. Сподіваюсь, що наш клас ще порадує всіх виступами!

*Ольга КОВАЛЕНКО,
учениця 7-А класу*

Виховний захід «Пісенна світлиця Назарія Яремчука» був дуже цікавим і пізнавальним. Ми не лише дізналися більше про життя та творчість першої української попзірки, а мали змогу вшанувати його пам'ять. Під час заходу ми співали його популярні пісні, танцювали та розповідали цікаві факти з біографії співака.

Це допомогло нам краще зрозуміти, якою щирою та талановитою людиною був Назарій Яремчук. Я дуже вдячна тим, хто допоміг організувати це свято, воно запам'ятається мені надовго!

*Анна КАШПЕР,
учениця 7-А класу*

ПІСЕННА СВІТЛИЦЯ НАЗАРІЯ ЯРЕМЧУКА

6 лютого в актовій залі гімназії глядачі мали змогу насолодитися дійством, що було присвячене життю та творчості легендарного українського співака Назарія Яремчука. Чарівний карпатський край, буковинська земля дали Українці яскраву особистість, лицаря української пісні, одного з найпопулярніших співаків свого часу, народного артиста України. Він змалку любив музику і став справжнім символом української естради. Його чарівний голос, щирість та любов до України знайшли відгук у серцях мільйонів слухачів. Невиліковна хвороба безжально зламала пі-

сенні крила, коли співак перебував на вершині творчого злету. Плакала, тужила Україна за своїм сином... «Я любив вас усіх, та найбільше любив Україну...» – у цих словах Яремчукова сутність, його щира українська душа. Багато років уже нема з нами Назарія Яремчука, але летить над Україною, над світом його неповторна, невмируща пісня, адже батькову справу продовжують діти – Дмитро, Назарій та Марія. Під час заходу ми розповіли про життєвий шлях співака, його внесок у розвиток української музики та про його безсмертні хіти. Ми слухали неповторний голос артиста,

а також самі виконували його пісні. Особливо зворушливими були моменти, коли звучали такі пісні як «Червона рута», «Родина». А наш танок під легендарні «Стожари» створив неймовірну атмосферу радості та єднання. Цей захід подарував нам незабутні емоції, надихнув берегти та популяризувати українську музику. Назарій Яремчук залишив по собі великий спадок, тож нехай його пісня буде поміж нас, нехай вона єднає, додає сили, наснаги, віри, приносить щастя і радість у наші родини.

*Марія ЧУПІКА,
учениця 7-Г класу*

ОБОРОНИ

Чи знаєте ви, що в Києві знаходиться найбільший в Європі комплекс земляних укріплень? І що «змієві вали» є насправді? Про це і багато іншого можна дізнатися при відвідуванні музею «Київська фортеця». Велика ретроспектива захисних споруд Києва висвітлює декількатисячолітнє минуле. На уроках історії ми говорили про те, що у Києва було дуже вдале розташування для захисту. А тут це можна побачити у реконструкціях гравів, валів, брам. Наче живі сторінки історії перед нами постають і укріплений дитинець Володимира Великого, і могутні вали та брами міста Ярослава Мудрого, і монгольські завойовники із ханом Батием і його стінобитними знаряддями. А далі козацькі часи, використання капонірів і рavelінів у попередніх століттях, світові війни й оборона Києва ХХ століття. І ось великий зал, де висвітлені події сучасної війни. Екскурсія привела нас до справжніх фортечних приміщень із стінами завтовшки у два метри, а потім і під землю, де відкрилися трагічні сторінки історії Київської фортеці та її цитаделі – «Косого капоніру». Побудований для захисту, він став суворою в'язницею для тих, хто боровся за права

народу. Київ завжди був містом, де національна ідея знаходила свій відгук. ХІХ століття – час формування слов'янських націй як української, так і польської. Наші народи були поневолені імперською росією, громадські діячі робили все, щоб зберегти і визволити нації з-під ярма імперії. Саме тут ми дізналися про долю учасників Кирило-Мефодіївського братства, українського та польського демократичних рухів. Вразили умови, в яких перебували в'язні сумління, а ще відверта брехня тодішніх засобів масової інформації про становище засуджених. Київська фортеця просякнута духом історії! Території двору і приміщення неодноразово були сценою для кінозйомок. Ентузіасти-реставратори історичних подій регулярно відтворюють там сцени з минулого. Рідне місто надихає нас своєю історією, а експозиції «Київської фортеці» переконують, що найтяжчі часи змінюються оновленням та відбудовою, і саме такі старожитності підтримують у нас віру в незламність і перемогу!

*Від 8-А та 8-Д класів
Павло МАРУСИЧ,
учень 8-А класу*

КОЖЕН МАЄ РОБИТИ ТЕ, ЩО ВІН МОЖЕ

Роки війни все більше переконують нас у необхідності долучатися до підтримки тих, хто нас захищає.

Цей рік був насиченим і традиційними заходами, і новим досвідом співпраці і допомоги. Звично, що наші гімназисти завжди займають активну позицію у громадських справах. Саме тому до нас звертаються випускники та їх родини за допомогою на фронт. На такі запити ми активізувалися у виготовленні окопних свічок, парафінових розпалювачів, зборі необхідних речей для підтримки наших захисників і захисниць. Традиційно, співпрацюючи з ВО «Троещинські бджілки», беремо участь у виготовленні маскувальних сіток. Під час роботи у приміщенні волонтерського об'єднання, що знаходиться за адресою вул. В. Беретті 2/43, вразила кількість подяк, сувенірів, прапорів від тих, хто уже отримав від «бджілок», нашоломники, кікери, маскувальні та захисні сітки... Обов'язко-

вим супроводом будь-якої «відправки» є листівки із щирими побажаннями та малюнками. Ми навчилися виготовляти корисні обереги. Освоївши плетіння з паракордового шнуру, робимо брелки, браслети, ручки, щоб відправити нашим воїнам. У процесі спілкування з волонтерами, дізналися про діяльність Благодійного об'єднання «Росомахи» та запропонували їм свою допомогу. Ці самовіддані українці виготовляють і постачають нашим бійцям з перших днів широкомасштабного вторгнення аптечки, які мають зберегти життя при ураженні на полі бою. Відвідуючи різні заходи з безпеки у воєнний час, ми долучилися до збирання аптечок. Завдяки нашим інструкторам, розуміємо наскільки важливо зробити все за протоколом: як правильно згорнути рукавички, покласти скоч, турнікет. Нинішню війну в Україні називають війною технологій. Високотехнологічні засоби, такі як дрони чи РЕБи, необхідні для здобуття переваги. Активно долучаємось до благодійних ярмарок. За виручені кошти передали на фронт FPV-дрон та планшет. За планшет ми отримали подяку від 112 окремої бригади територіальної оборони. А от подякою за дрон став відео-звіт з його результативним використанням. Переконані: долучаючись до благодійних справ, пришвидшуємо нашу перемогу!

*Від колективу 8-А, 8-Д класів
Ольга ДРАЧ, учениця 8-А класу*

«ХЛОПЧИК З БЛЯШАНКИ»

відвідали ТЮГ та переглянули виставу «Хлопчик з бляшанки». Бути людиною, залишатися самим собою, вчитися дотримуватися загальноприйнятих правил та норм поведінки-ключові аспекти цієї картини. Глядачі, в тому числі і мої ровесники, не стримували емоцій: аплодували, викрикували «Браво!» Мені дуже сподобалася вистава "Хлопчик з бляшанки". У ній є відчуття великої любові до дитини. Також є смішні і сумні моменти, запам'яталась подруга головного героя – Кітті, доброзичлива і позитивна. Загалом, вистава дуже крута – всім раджу подивитися!

Олександра КУЦЬ,
учениця 5-Г класу

Виховний простір у гімназії дуже-дуже насичений! Класні керівники не втомлюються виховувати почуття прекрасного та патріотизму не лише в гімназії, а й за її межами. Цього разу це був Київський театр юного глядача. Напередодні весняних канікул з метою культурного розвитку, отримання позитивних емоцій та вражень, учні 5-Г класу

ЛЮДИНА З ГАРНОЮ КНИЖКОЮ В РУКАХ НІКОЛИ НЕ БУДЕ САМОТНЬОЮ

У Всесвітній день читання вголос, який відзначається 5 лютого, затишна гімназійна зала наповнилася допитливими поціновувачами сучасної української літератури. На зустріч до учнів 7-Б, 8-х класів та їхніх педагогів завітала неймовірно талановита письменниця Світлана Вертола – авторка різножанрових творів для підлітків. Її твори відзначаються глибоким змістом, емоційністю та легкою для сприйняття мовою, що робить її книги особливо популярними серед молоді. Цікаво, що пані Світлана є засновницею проекту «Твоя поетична листівка». Відверта

автобіографічна розповідь молоді талановитої авторки про життя дівчинки з Іловайська, університетське навчання, перші проби пера і труднощі письменницької долі, перегляд цікавих буктрейлерів до її

популярних творів – усе завоювало слухачів. Неймовірна солов'їна літературна мова вже нині популярної майстрині слова з російськомовної родини вражала чистотою, а від щирих відповідей на за-

питання зацікавлених учнів у залі ставало по-домашньому тепло. Найбільше припало до душі «ворожіння на сторінках» книги, яке запропонувала пані Світлана нашим учням, щоб вони могли дізнатися своє майбутнє. Насамкінець молода, але дуже талановита письменниця залюбки погодилася підписати примірники своїх творів на згадку про цю зустріч. Деякі

книги авторки вже відомі гімназістам і здобули визнання не тільки у дітей, але й у їхніх батьків, адже навчають важливих моральних цінностей та допомагають молодому поколінню розуміти навколишній світ. С. Вертола пише про відносини між людьми, дружбу, кохання та пошуки свого місця в житті, що робить її книги актуальними для читачів різ-

ного віку. Вони надихають на глибокі роздуми і створюють унікальну атмосферу, яка привертає увагу не лише підлітків, а й дорослих. Дякуємо організаторам за творчу зустріч, а нашим захисникам – за можливість жити, пізнавати нове і незвідане.

*Лілія ДЕНИСЕНКО,
класний керівник 7-Б класу*

НАЙЩАСЛИВІША МИТЬ МОГО ЖИТТЯ

Дитинство – це щаслива сторінка нашого життя, найчарівніший період, коли світ здається безмежним і сповненим неймовірних можливостей. Кожна мить життя – прекрасна і захоплююча. Я вважаю, що я щаслива дитина. В мене є любляча родина: мама, тато, сестричка. Також в мене є власна домівка, а зараз це дуже важливо, коли в країні війна. Кожен мій день по-своєму неповторний, особливо коли немає повітряних тривог. Але коли почалася війна, я зрозуміла, що не скрізь «живе» щастя і не кожного дня. Ми виїхали з Києва ще 7 березня 2022 року, аж до 19 травня того ж року ми знаходились на Закарпатті, в селі Пийтерфолво. Це прикордонне угорське село на території України. Нас добре зустріли, але ж саме тоді я зрозуміла, що таке не мати домівки та що таке бути далеко від своїх рідних. Тому найщасливішою миттю свого життя я вважаю ту, коли я з мамою та сестрою повернулися назад до рідної домівки, до мого татка. Це була

найочікуваніша зустріч. Таких теплих обіймів я ще не відчувала, я зрозуміла, як сильно сумувала за ними. Пам'ятаю: я довго-довго розповідала про все пережите і відчуте. Емоції переповнювали нас обох, татусь почав ковтати сльози, але це були сльози щастя. Я теж відчула це. І в цю мить почали плакати ми всі, вся наша велика родина. Ми тепер кожного дня говоримо один одному: "Я люблю тебе сильніше, ніж вчора". Для мене щастя, це коли всі рідні поруч і здорові!

*Дар'я КОМАРЕНКО,
учениця 5-Б класу*

Канікули в ритмі Львова

Цієї весни учні нашої гімназії в супроводі Большакової Н.В., Боярової Л.М., Єршової К.М., Жукової Н.О. та Яременко С.В. здійснили неймовірну подорож до одного з найкрасивіших міст України — Львова, а також до старовинного міста Жовква, де мали змогу відвідати місцевий замок та дізнатися більше про історію Української повстанської армії (УПА). Місто Лева зустріло мандрівників затишними вуличками, ароматом кави та атмосферою середньовічної казки. Найяскравіші враження залишилися після вечірньої театралізованої екскурсії, під час якої всі ніби перенеслися в давні часи. Вулицями ходили актори в історичних костюмах, розповідаючи легенди та цікаві історії про життя міста, його мешканців і таємниці, які ховаються за старими фасадами будинків. Наступного дня екскурсійна група вирушила до Жовкви — чарівного містечка з багатою історією. Центральною подією візиту стало відвідування Жовківського замку, закладеного гетьманом Станіславом Жолкевським у 1594 році. Під час

екскурсії дізналися про видатних особистостей, пов'язаних із цим місцем, зокрема, з родинами гетьмана Богдана Хмельницького та магнатів Радзивілів, а в другій половині XVII століття ця старожитність була резиденцією короля Яна III Собеського. У музеї “Жовківська вежа”, розташованого у Жовківській ратуші, дізналися про історію містечка від часів заснування до наших днів. Особливу увагу привернув розділ, присвячений визвольним змаганням Січових Стрільців та бійців УПА, а також мали змогу побачити унікальні експонати, що відображають боротьбу українських повстанців за незалежність, їхній побут, ідеологію та внесок у національну історію. Окрім екскурсій, насолоджувалися прогулянками містом, робили багато світлин, сміялися, спілкувалися й відчували справжній дух мандрівки. Ця подорож об'єднала всіх ще більше, подарувала яскраві емоції, натхнення й бажання і далі пізнавати чарівні куточки рідного краю.

Широ вдячні за таку незабутню мініподорож!!! Сподобалось все! Дитина просто в захваті від поїздки, емоції неймовірні, настрої від атмосфери просто чудовий: класні екскурсії, смачна їжа, чудовий готель. З нетерпінням чекаємо наступних пропозицій!!!

Ольга РОТАРЬ, мама учня 5-Б класу Ротаря Єгора

Львів – це інший світ. Там навіть будинки мають історії. З першої хвилини ми поринули в чарівну атмосферу старовинного міста. Емоцій – море! Вражень – ще більше! Це була моя перша автобусна екскурсія. Дорогою ми слухали пісні українських виконавців, підспівували та підтанцювали. Тому години переїзду не втомили, а навпаки подарували незабутні спогади

Валентин КУТОВИЙ, учень 6-Б класу

Львів такий казковий! Найбільше сподобався краєвид, який відкрився перед нами, коли ми піднялися на одну з терас міста. Це просто ВАУ!!! Місто не лише звучить (звідусіль лунає музика), а ще й по-особливому пахне кавою! Львів подарував нам нові знання, спогади та багато приємних моментів.

Володимир ЄФІМОВ, учень 6-Б класу

Екскурсія до Львова справила на мене неймовірне враження! Це місто, наче ковток свіжого повітря, яке поєднує в собі сучасність і старовину. Прогулянка вузькими вуличками старого міста, які зберігають атмосферу середньовіччя, надзвичайна. Особливо вразила архітектура Львова. Від величезних готичних соборів до елегантних барокових будівель – все це створює неповторний образ міста.

Іван ЯРЕМЧУК, учень 6-Г класу

На весняних канікулах наш клас відвідав Львів, і ця поїздка була просто чудовою! Ми провели там півтора незабутні дні, наповнені яскравими враженнями. Найбільше нам запам'яталася костюмована екскурсія. Екскурсовод був у тематичному образі, і його розповіді допомогли нам поринути в історію міста. Також ми відвідали музей-замок, де побачили старовинні зали та почули багато цікавих легенд. Окрему атмосферу створювали затишні львівські вулички – вузькі, вимощені бруківкою, з гарними будинками та маленькими крамничками, де можна було придбати незвичайні сувеніри. На головній площі завжди було багато людей, відчувалася особлива енергія міста. Аромат кави був повсюди, і навіть ті, хто її не п'є, насолоджувалися цим запахом. А ще нам дуже сподобалися обіди, смачні та поживні. Після цієї насиченої подорожі ми повернулися до Києва втомлені, але дуже щасливі. Львів залишив у наших серцях теплі спогади, і ми точно хочемо повернутися туди ще раз!

*Діана ЯРЕМЕНКО,
учениця 7-Г класу*

Мелодії про гармонію, натхнення, силу духу, красу стали особливим подарунком усім тінкам напередодні 8-го Березня від естрадно-духового оркестру «Візерунки», яким керують талановиті музиканти Олександр Куліш та Володимир Базілов

БЛАГОДІЙНА ЯРМАРКА ДО ДНЯ ВЕЛИКОДНЯ

Зібрано 252 тисячі грн, за які придбано зарядні станції, інвенторні генератори, FRV дрони та батареї до них, плитоноски, турнікети

*Традиційна щорічна акція «ЩАСЛИВА ЛАПА».
Любов і турбота про тварин, яких спіткала війна.*